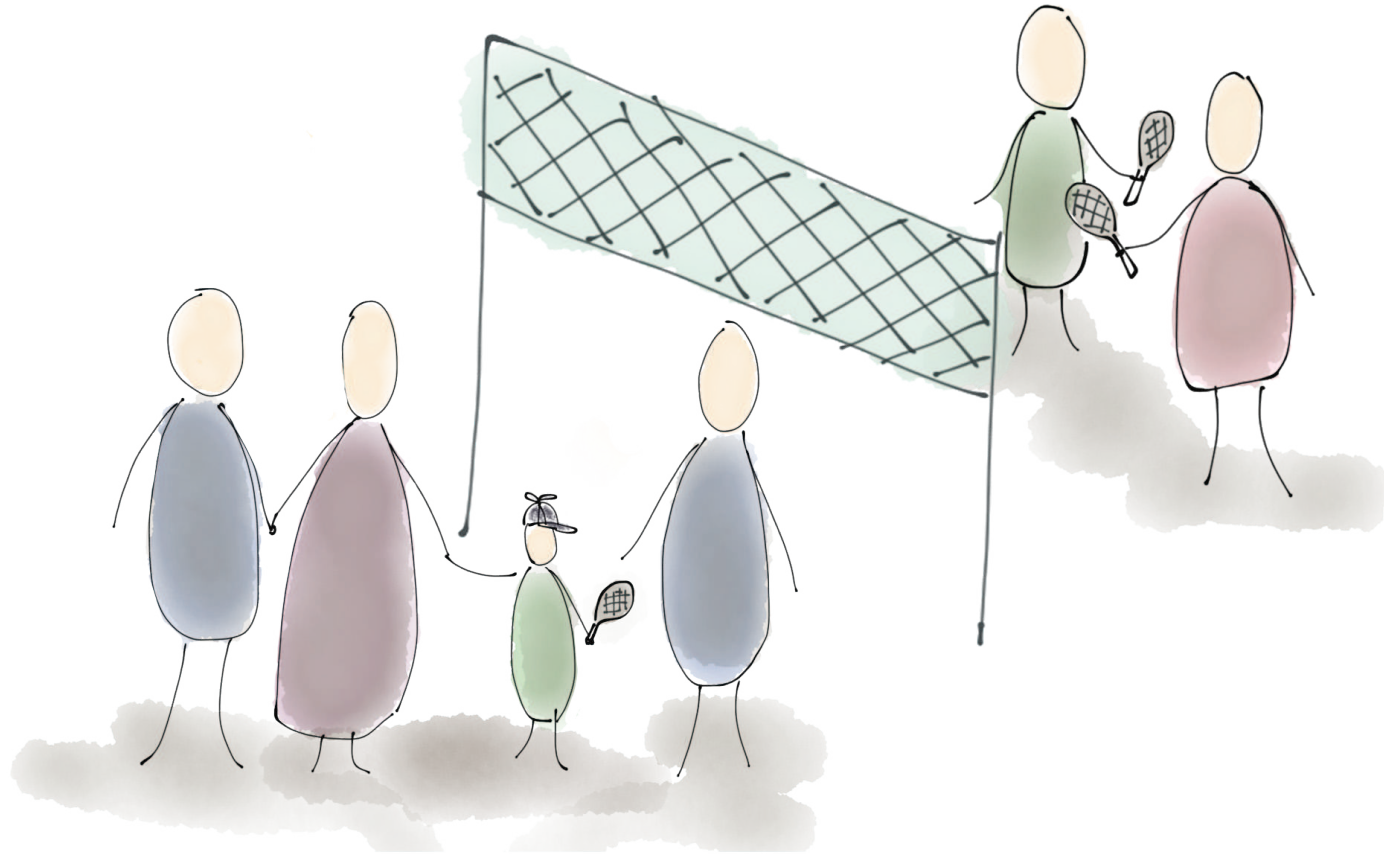

”VIL DU GÅ TIL NOGET EFTER SKOLE?”

En håndbog med gode råd til frivillige, lærere og pædagoger,
der har lyst til at samarbejde om at give flere børn
et sjovt og udviklende fritidsliv

”ForeningsGuiderne – et skolesamarbejde” er et samarbejde mellem Skole og Fritid i Kultur- og Fritidsforvaltningen i Københavns Kommune og Frivillignet – en del af Dansk Flygtningehjælp.

Projektet er implementeret i samarbejde med Peder Lykke Skolen, Dyvekeskolen og Amager Fælled Skole på Amager.

Projektet er finansieret med støtte fra Velfærds- og Forskningsfonden for Pædagoger.

Har du spørgsmål er du velkommen til at kontakte Skole og Fritid, Nyropsgade 1, 3. sal, 1602 København V på skoleogfritid@kff.kk.dk

INDLEDNING

Siden 2007 har frivillige ForeningsGuider over hele København givet børn og familier en hånd med at komme i gang med en fritidsaktivitet. Flere hundrede børn starter hvert år til basket, billedkunst eller ballet med hjælp fra en frivillig.

I arbejdet med at nå ud til børn og familier samarbejder de frivillige ofte med blandt andre lærere og pædagoger. Med projektet "ForeningsGuiderne – et skolesamarbejde" har vi undersøgt potentialet i at styrke og udvide dette samarbejde. Vi har set på, hvor der opstår synergier, og hvor det bliver svært. På den baggrund har vi udviklet en metode for et tæt og mere formaliseret samarbejde mellem frivillige, lærere og pædagoger på skoler i udsatte byområder i København.

Erfaringerne fra projektet viser, at et tæt samarbejde kan bidrage til stærke guideforløb og til at fastholde flere børn i fritidsaktiviteten efter, at de er startet. Vi oplever samtidig, hvordan samarbejdet er med til at skabe sammenhæng mellem barnets skoleliv og fritidsliv. Man kan sige, at det er med til at bakke op om "det hele barneliv".

Metodeudviklingen foregik i samarbejde med en gruppe engagerede frivillige, lærere og pædagoger på Peder Lykke Skolen, Dyvekeskolen og Amager Fælled Skole på Amager fra september 2013 til september 2014. Denne håndbog præsenterer metoden og en række af de erfaringer, som frivillige, lærere, pædagoger og familier har gjort sig i løbet af processen. Den er tænkt som inspiration til andre frivilligrupper, skoler og fritidshjem, der har lyst til at samarbejde om at give flere børn et sjovt og udviklende fritidsliv. God fornøjelse!

"Jeg kan så småt se, at det har en afsmittende effekt på skolegangen. Jeg kan ikke sætte en finger på det endnu, men jeg synes, det har en indflydelse. Jeg fornemmer, at børnene kan bruge redskaberne i hverdagen"

Maria, skolekontakt

"Det var så fedt at se, at han kom i gang til atletik. Jeg var med og så, hvor dygtig han var. Han slog rekorden i længdespring til første træning"

Mehmet, frivillig

"Ayse har hjulpet meget. Altså, første gang kendte jeg jo ikke Fremad Amager. Hun har snakket med dem, også om økonomien. Og så ringer hun engang imellem og spørger, hvordan det går"

Mor til guidede børn

INDHOLDFORTEGNELSE

Historie: Mohammed er begyndt til svømning og taekwondo	S. 6
Metoden - sådan gør vi	S. 8
Case: Tobias er begyndt til judo	S. 10
Fase 1: Den første kontakt til børn og familier	S. 11
Case: Ibrahim er begyndt til Fit for Kids	S. 14
Case: Bella er begyndt til springgymnastik	S. 15
Fase 2: En frivillig følger barnet til en fritidsaktivitet	S. 16
Fase 3: Kontaktpersoner og frivillige følger sammen op på, hvordan det går barnet til aktiviteten	S. 18
Case: Aysegül er begyndt til tennis	S. 20
Case: Adam er begyndt til skolesport	S. 21
Fremtid - sådan udbredes og udvikles metoden	S. 22
Projektet i tal	S. 23
Information og inspiration	S. 24
Historie: Yassine, Youssef og Mariem er begyndt til fodbold og håndbold	S. 26

MOHAMMED ER BEGYNDT TIL SVØMNING OG TÆKWONDO

Mohammed på 7 år går i 0. klasse på Dyvekeskolen og er begyndt til både svømning og taekwondo. Han har "lært at svømme lidt", er meget begejstret for sin nye taekwondo-gi og taler allerede om turneringer og at "rykke op fra det hvide til det gule bælte".

"Det er godt, at Mohammed er kommet i gang med noget træning. Det er altså rigtig godt for ham. Og så er det dejligt, at Laura, Maria fra skolen og jeg har kunnet samarbejde så godt om at få det hele til at falde på plads".

Mor, Dalal

"Jeg ser en rigtig glad dreng, når jeg spørger ind til hans fritidsaktiviteter. Der er ingen tvivl om, at han er stolt af at have lært at svømme. Det virker som om, at han er i en positiv udvikling. Det synes jeg, at jeg kan mærke her i skolen".

Skolekontakt, Maria

”Det bedste var, da Mohammed kom til taekwondo træning for første gang. Han var så begejstret. De andre børn var virkelig søde og tog enormt godt imod ham. Og så fik han også bare rigtig meget ros af træneren”.

Frivilligkoordinator, Laura

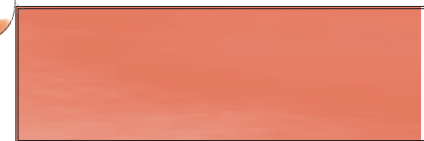
”Jeg kan godt lide, når vi spiller bold i starten af træningen. Jeg sparker helt vildt hårdt til bolden. Men det bedste er, at man kan lære at forsvare sig. Og så at jeg fik dragten efter kun to gange”.

Mohammed

METODEN - SÅDAN GØR VI

Her er et billede på et typisk guideforløb. I virkeligheden ligner meget få forløb hinanden, men illustrationen giver alligevel en god fornemmelse af processen. På de følgende sider går vi i dybden med guideforløbets forskellige faser og vores erfaringer fra metodeudviklingsprocessen.

3. Frivilligkoordinatoren matcher familien med en frivillig. Den frivillige får nogle gange relevante oplysninger om barn og familie.

4. Den frivillige mødes med familien - oftest hjemme hos dem. Her taler de om, hvad barnet kunne tænke sig at gå til, og om familien har særlige ønsker og behov, der skal tages hensyn til.

1. Skolens kontaktperson får øje på et barn, som har brug for en hånd til at komme i gang med en aktiv fritid.

2. Kontaktpersonen taler med barnets forældre, fortæller om ForeningsGuiderne og får samtykke til, at en frivillig må kontakte dem.

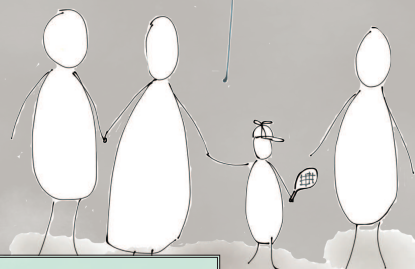
Den frivillige eller frivilligkoordinatoren og skolekontakten taler løbende sammen om, hvordan det går barnet med at komme i gang med en aktivitet.

5. Den frivillige finder en forening, skaffer alt relevant information og laver en aftale med træneren.

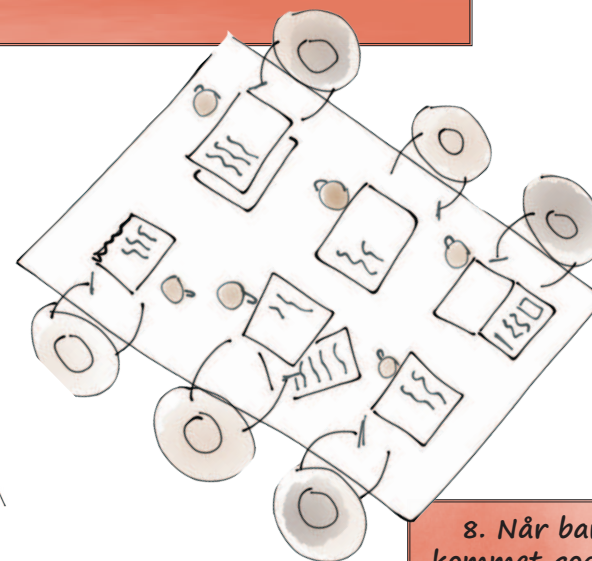
6. Den frivillige mødes med familien, og de tager sammen til aktiviteten.

7. Den frivillige hjælper familien med indmeldelse, indkøb af udstyr m.m. Nogle gange samarbejder man med foreningen om at søge kontingentstøtte.

8. Når barnet er kommet godt i gang, følger den frivillige og skolekontakten op på, hvordan det går.

CASE: TOBIAS ER BEGYNDT TIL JUDO

Tobias går i fjerde klasse. På en aktivitetsdag på skolen prøver han kræfter med judo – og er helt vild med det. Kontaktpersonen, Iben, lægger mærke til, at Tobias er begejstret for kampsporten. Tobias er en dreng, som hun er særligt opmærksom på, og hun kan mærke, at der er noget ved denne her sport, der tænder ham. Hun ringer til familien, der er helt med på, at det er en god idé, at en frivillig giver en hånd med at få Tobias i gang. Julie aftaler med judoforeningen, at Tobias kan få en gratis prøvetime, og sammen med hans far tager de af sted til en prøvetræning.

Efter at have været med familien til de første træningsgange er det tydeligt, at Tobias og judo er et rigtig godt match. Julie har hjulpet familien med indmeldelse i klubben, der har søgt om kontingentstøtte hos Danmarks Idrætsforbund.

NB: Vi har ændret barnets navn i alle cases

FASE 1: DEN FØRSTE KONTAKT TIL BØRN OG FAMILIER

Det er skolens kontaktperson, der får øje på børn og familier med behov for en hjælpende hånd. Nogle børn og familier kender hun/han fra sit øvrige arbejde. Andre bliver henvist af barnets lærer.

Herefter taler kontaktpersonen med barnets forældre om muligheden for at få tilknyttet en frivillig guide og om, hvorfor det kunne være en god idé at begynde til en fritidsaktivitet. En ”motiverende samtale” kan man kalde det. Samtidig får hun/han lov til at dele relevante oplysninger om familien med den frivillige og de ansatte på projektet.

”Det betyder meget, at der er en fra skolen, der har ringet til familien inden, jeg ringer. Det skaber trykthed særligt hos familien, men også hos mig”

– Ayse, frivillig

”Jeg forklarer meget udførligt til familierne, at det her er frivillige. Det er bare en gruppe engagerede unge mennesker, der brænder for foreninger, idræt og kultur”.

– Iben, skolekontakt

”Det var én fra skolen, der ringede. Hun spurgte, om jeg gerne ville have, at børnene begyndte at gå til noget. Så ringede Ayse hurtigt derefter”

– Mor til guidede børn

VI HAR LÆRT

Vi har lært, at jo bedre informeret familien er om formålet med guideforløbet og ikke mindst om de frivilliges rolle, jo bedre bliver guideforløbet skudt i gang. Den første samtale skaber tillid og trykthed omkring forløbet. Dette betyder meget, når den frivillige efterfølgende kontakter familien og kan være årsagen til, at alle børn, der er blevet henvist, er kommet i gang med et reelt guideforløb. Vi har samtidig lært, at denne indledende kontakt er temmelig tidskrævende og at dette påvirker, hvor mange børn kontaktpersonerne har ressourcer til at henvise.

”Altså jeg talte jo faktisk med Maria fra skolen først. Hun spurgte, om det ikke kunne være en god idé, hvis hun kom til noget træning. På den måde hun talte på, kunne man bare mærke, at hun er en sød person. Der var ikke noget med, at hun er overvægtig eller noget.

Hun spurgte bare på sådan en god måde”

– mor til guidet barn

Vi har samtidig lært, at sprogvanskeligheder kan være en barriere for kontakten til børn og familier. Der er ikke midler til tolkebistand i projektet, hvilket gør det nødvendigt at finde en løsning fra gang til gang. Det er oftest muligt at få hjælp fra et familiemedlem eller en lærer, der taler familiens modersmål, men dette er tidskrævende og kan betyde, at færre af disse familier bliver henvist og kommer i gang med et forløb.

HVEM ER SKOLENS KONTAKTPERSONER?

På alle tre skoler er kontaktpersonen inklusionspædagog. På én skole er der tilknyttet to kontaktpersoner, hvor den anden er idrætslærer. Inklusionspædagogerne har et bredt kendskab til skolens elever, og deres arbejde indebærer et helhedsorienteret blik på barnets trivsel. Samtidig er inklusionspædagogerne ekstra opmærksomme på børn og familier med et særligt behov for støtte.

Den kontaktperson, som skolen udvælger, har betydning for hvilke børn, der henvises til ForeningsGuiderne. En idrætslærer har øje for en anden børnegruppe end inklusionspædagogerne og omvendt. Kontaktpersonerne har investeret en del tid i at engagere de øvrige lærere i projektet for at nå ud til så bred en børnegruppe som muligt.

Kontaktpersonens rolle er beskrevet i den samarbejdsaftale, som Skole og Fritid har underskrevet med de tre samarbejdsskoler.

HVEM ER DE FRIVILLIGE?

Flere af de frivillige er socialrådgiver- eller pædagogstuderende, der har haft en særlig interesse i den tætte kontakt til børn og familier og i samarbejdet med skolen.

” Det er først og fremmest det med at være opmærksom på betydningen af at gå til en fritidsaktivitet. Hvorfor er det vigtigt? Hvilke færdigheder får man ud af det? Det går jeg op i at tale med familierne om. Her skal vi måske blive endnu bedre til at kommunikere, at det også har en positiv indvirkning på barnets læring i skolen”

– Maria, skolekontakt

”Vi har at gøre med familier, der af den ene eller anden grund har brug for en hjælpende hånd. Det kan være på grund af sociale udfordringer og familiens økonomi. Eller manglende overskud af den ene eller anden grund. Og så er det jo bare svært at få et overblik over alle de muligheder, der er her i området.

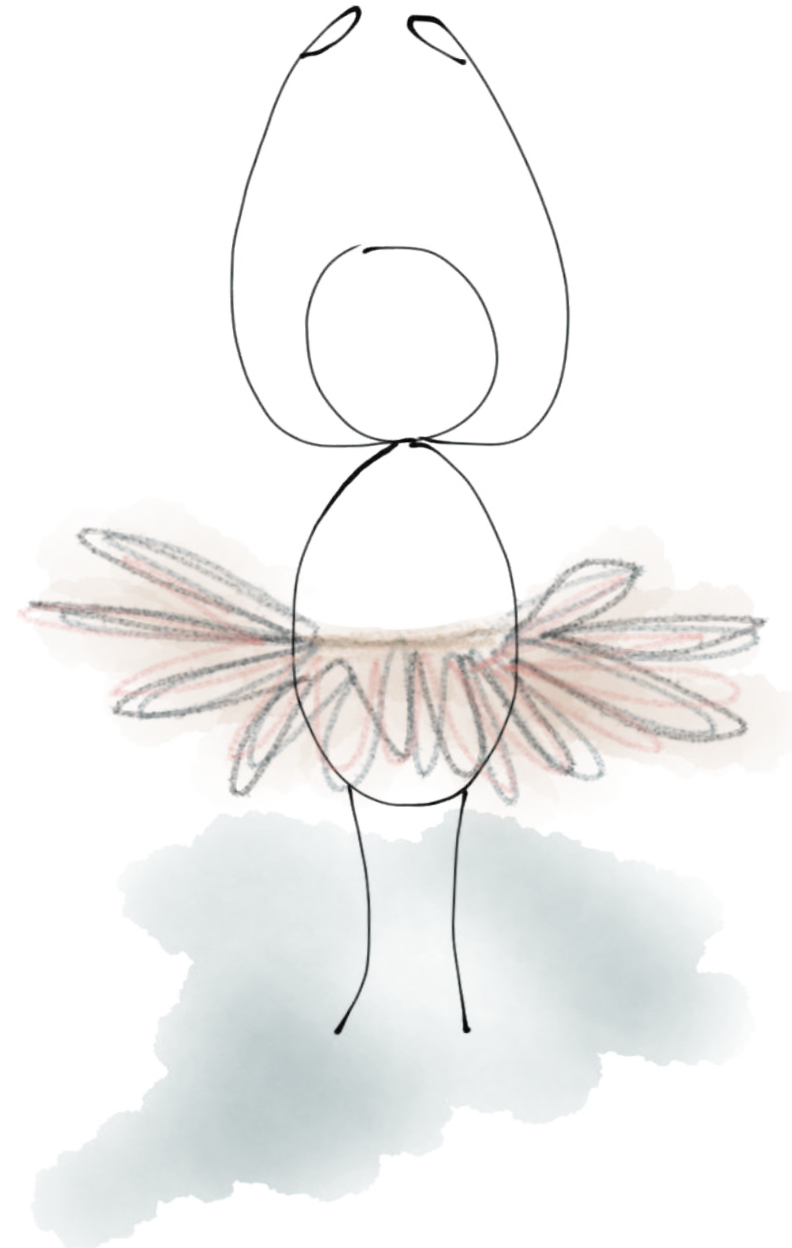
Det er jo en kæmpe palette”

– Iben, skolekontakt

HVEM ER DE BØRN OG FAMILIER, VI GUIDER?

Der er vidt forskellige årsager til, at kontaktpersonen henviser et barn til ForeningsGuiderne. Nogle børn bliver kontaktet efter at være blevet begejstret over for eksempel musik, atletik eller judo til en aktivitetsdag på skolen. Andre, fordi de har brug for at tabe sig lidt, få forbrændt lidt ekstra krudt eller blive en del af et nyt fællesskab uden for skolen. Andre igen, henvises i forbindelse med inklusionspædagogens arbejde med særligt udfordrede børn og familier. Denne del af målgruppen kræver en særlig indsats fra den frivillige. Det tætte samarbejde mellem frivilligkoordinator, frivillige og skolekontakter har gjort det muligt at nå og fastholde praktisk talt alle børn og familier i et guideforløb og i en aktivitet. Uden samspillet havde dette været meget sværere.

*”Jeg vil gerne have, at han begynder at gå til noget ligesom sine brødre. Han gider ikke fodbold, men da han kom til svømning og taekwondo, var det bare en helt anden verden for ham. Det er jo ikke alle børn, der er ens”
– mor til guidet barn*

CASE: IBRAHIM ER BEGYNDT TIL FIT FOR KIDS

Ibrahim går i 4. klasse. Han er en kraftig dreng, der vil have godt af motion og fællesskaber uden for skolen. Skolekontakten, Iben, taler derfor med familien, der meget gerne vil i kontakt med en ForeningsGuide. Det bliver den frivillige Fatma, der tager hjem til familien. Den første plan er svømning, men de dropper ideen, da Ibrahim alligevel ikke føler sig tryk ved tanken. Fatma er usikker på, hvordan hun skal hjælpe familien videre, men falder ved et tilfælde over projektet "Fit for Kids". Det er et trænings- og kostvejledningsforløb for overvægtige børn og deres familier. Træningen ligger på Frederiksberg, men familien beslutter alligevel at prøve det af.

Både Ibrahim og hans bror kommer i gang til Fit for Kids. Ibrahim taber sig, og det virker til, at han åbner sig mere op. Det gør han i hvert fald overfor Fatma. Moderen fortæller, at hun også bruger kostvejledningen derhjemme. I dag er Ibrahim begyndt at tale om, at han gerne vil begynde at gå til svømning eller basket.

CASE: BELLA ER BEGYNDT TIL SPRINGGYMNASTIK

Bella går i 1.klasse. Hun er en meget stille pige og taler meget lidt, når hun er på skolen. Måske vil en fritidsaktivitet og et alternativt fællesskab dér være en god idé? Skolekontakten Maria fortæller familien om ForeningsGuiderne, de er med på ideen, og den frivillige Elizabeth tager hjem til familien. Sammen med Bellas far kommer de frem til, at hun skal prøve, om springgymnastik er noget for hende. Elizabeth laver en aftale med en forening om, at de kan komme forbi til en prøvetime og tager med Bella og hendes far derned. De første træningsgange går godt, og Bella er vild med gymnastikken.

Elizabeth hjælper familien med det praktiske i forhold til tilmelding og betaling. Det bliver spændende at se, om successen til gymnastik kan give Bella mod på at tale og fylde mere i skolen.

FASE 2: EN FRIVILLIG FØLGER BARNET TIL EN FRITIDSAKTIVITET

Efter, at kontaktpersonen har talt med familien, matcher frivilligkoordinatoren barnet med en frivillig. Ofte får den frivillige samtidig relevante oplysninger om barnet og familien. For eksempel, at aktiviteten skal ligge i gåafstand fra hjemmet eller, at der skal søges om kontingentstøtte, hvis familien skal have råd.

Den frivillige ringer til familien og aftaler et møde. Dette første møde foregår oftest hjemme hos familien, men til tider på skolen eller biblioteket. Her taler den frivillige med barnet og familien om, hvad barnet har lyst til at gå til. Når barnet og familien har besluttet sig, finder den frivillige frem til en aktivitet og et hold med plads og følger med barnet og familien til aktiviteten de første par gange. Den frivillige bakker også ofte op om den indledende kontakt til træneren eller underviseren, indmeldelse, indkøb af udstyr og materialer og andet praktisk, der er afgørende for en god start.

Hvis der er behov, søger den frivillige eller frivilligkoordinatoren om kontingentstøtte i samarbejde med foreningen.

”Jeg har hele forløbet igennem haft en rigtig god kontakt med moren. Det har været fedt at kunne lytte til hendes historier og give hende fornemmelsen af, at det her projekt kan hjælpe. Hun har ligesom kunne skrive direkte til mig og har ikke skulle igennem alle mulige lag og forskellige personer”.
– Natalie, frivillig

VI HAR LÆRT

Vi har lært, at det kan styrke guideforløbet, at de frivillige har en vis forhåndsviden om familierne, før de går i gang. Samtidig er det vigtigt, at de møder familierne uden at have en forventning om, at ”med denne her familie bliver dét og dét sikkert svært”. Det er altså en hårfin balance.

”Jeg ville faktisk rigtig gerne have vidst endnu mere om familien, inden jeg mødtes med dem, så kunne jeg have gået til det på en lidt anden måde”
– Fatma, frivillig

”Jeg har ikke skelnet mellem, hvilke børn og familier der var ”svære” eller ”ikke svære” – jeg har bare tænkt, at her var der nogle frivillige, der kunne hjælpe nogle af vores børn med at komme i gang med en meningsfuld fritid. Jeg har det også sådan – hvis vi siger, at det er en svær familie – bliver det så ikke det?”
–Iben, skolekontakt

Vi har lært, at det er vigtigt, at det er helt tydeligt for familien, at det er en frivillig, der tager over fra skolekontakten, og at han/hun har tavshedspligt og italesætter dette overfor familien. Det skaber tryghed og åbner op for, at den frivillige kan indgå i en anden relation til barn og familie, end skolens fagprofessionelle har mulighed for.

Vi har lært, at børnene ofte har brug for at blive fulgt til aktiviteten mere end én gang, og nogle gange til flere forskellige aktiviteter, som barnet har lyst til at prøve af. Dette skaber længere forløb, men kan have indflydelse på, at andelen af børn, der bliver fastholdt i aktiviteten er meget høj.

”Det, at en frivillig er med til aktiviteten flere gange, er så godt.

Det er også udtryk for en interesse for familien”
– Iben, skolekontakt

”Det har været dejligt, at Laura har hjulpet til. Altså, man ved jo aldrig med sådan nogle unge piger, men det har altså været rigtig dejligt. Jeg ved jo ikke så meget om træning, og om hvordan man søger om støtte og den slags. Det gør hun. Og så har det også været rart at lære hende at kende. Børnene trænger også til at lære én at kende. Én man sådan bare kan tale med.”
– mor til guidet barn

Vi har lært, at en del af de familier, vi guider, har brug for økonomisk støtte til at betale kontingent. Oftest gives støtten kun for en begrænset periode, og det er en stadig udfordring, hvordan disse børn fastholdes i aktiviteten, når støtteperioden udløber.

TAVSHEDSPLIGT OG SAMTYKKE

Dialogen mellem skolekontakter og frivillige/ frivilligkoordinatoren igennem hele forløbet gør det nødvendigt at have klare regler om tavshedspligt og udveksling af personfølsomme oplysninger. Vi har udviklet et sæt retningslinjer for ”Den gode kommunikation mellem frivillige og skolekontakter”, herunder oplysninger om både tavsheds- og underretningspligt. Det er beskrevet i retningslinjerne, at det er op til skolekontakten at indhente et mundtligt samtykke fra familien, hvis det er relevant at udveksle personfølsomme oplysninger med den frivillige.

”Det er vigtigt for familierne, at vi har tavshedspligt”
Laura – frivilligkoordinator

FASE 3: KONTAKTPERSONER OG FRIVILLIGE FØLGER SAMMEN OP PÅ, HVORDAN DET GÅR BARNET TIL AKTIVITETEN

Undervejs i forløbet er både den frivillige og kontaktpersonen opmærksomme på, hvordan det går. Kontaktpersonen tager for eksempel en snak med barnet på gangen, og den frivillige taler løbende med familien over telefon, sms, eller når de følges til en aktivitet.

Når barnet er godt i gang med en aktivitet, er både frivillig og kontaktperson på samme måde opmærksomme på, om barnet trives og bliver ved med at komme af sted.

Hvis der opstår udfordringer, som den frivillige ikke kan løse sammen med familien, kan kontaktpersonen og den frivillige engang imellem sammen finde frem til, hvordan man kan rykke videre. For eksempel kan kontaktpersonen tale med barnet og familien igen og få en idé til en løsning.

” Det stopper ikke, når jeg har sendt et barn videre til en frivillig. Jeg følger op, også med lærerne. Og er opmærksom på, hvad vi hver især kan gøre for at komme videre i processen, da det er en proces, der bliver ved med at køre”.

– Maria, skolekontakt.

VI HAR LÆRT

Vi har lært, at det er meget motiverende for de frivillige at få tilbagemeldinger fra kontaktpersonen og andre lærere, for eksempel når barnet har udtrykt begejstring for sin nye fritidsinteresse i klassen.

”Det har fungeret rigtig godt at kunne gå tilbage og spørge skolekontakterne ”hvordan lige med ham her, hvad skal jeg gøre her”. Man har kunnet få nogle informationer, som ellers ikke var mulige”.

– Natalie, frivillig.

”Det er fedt, at man kan høre både negative og positive ting fra de to skolekontakter

– de kan se udviklingen hos barnet.

Det giver mig motivation, at jeg kan følge op på barnet med skolekontakten”

– Ayse, frivillig

Vi har lært, at både barnet og kontaktpersonen kan bære succeser fra fritiden ind i skolelivet, og at dette kan være med til at udfordre bestemte fortællinger om både barnet og familien.

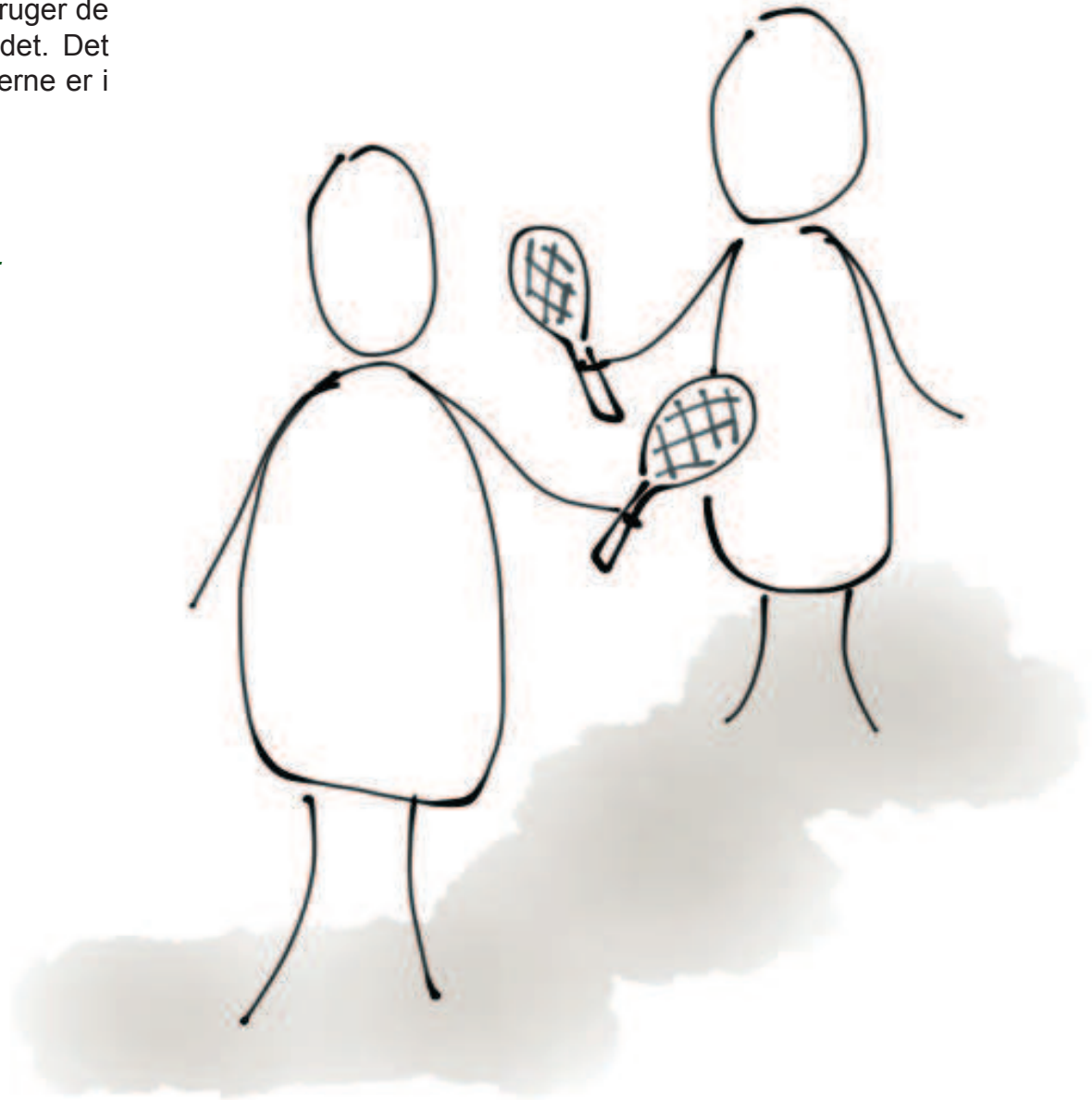
” Jeg informerer læreren om, at barnet er begyndt til en fritidsaktivitet, og læreren bliver måske opmærksom på nye ressourcer hos barnet”

– Maria, skolekontakt

Vi har lært, at et guideforløb kan tage alt fra en måned til et år afhængigt af familiens behov. Typisk bruger de frivillige et par timer om ugen på guidearbejdet. Det varierer meget, hvor involveret kontaktpersonerne er i de enkelte forløb.

*"Han er bare rigtig glad for taekwondo.
Det vil jeg gerne have, at han går til.
Jeg tror, jeg køber en cykel til ham,
så kan vi cykle sammen derned."
- Mor til guidet barn*

CASE: AYSEGÜL ER BEGYNDT TIL TENNIS

Aysegül går i 0. klasse. Hun vil gerne gå til tennis ligesom sin søster, men hendes familie har rigtig svært ved at få råd. Til en skole-hjem-samtale fortæller skolekontakten Maria derfor familien om muligheden for at få en hånd af en guide. Den er de med på, og frivilligkoordinatoren Laura tager hjem til familien til en snak. Der er heldigvis plads på tennisholdet, og Aysegüls første træning er et hit. Hun bliver live-streamet til familien i Tyrkiet og træneren understreger, at hun er et rent naturtalent. På skolen kan man også mærke Aysegüls nye fritidsinteresse. Den giver hende selvtillid, og det virker som om, at hun også får en anden position i klassen.

Det er lidt sværere at få sikret kontingentstøtten, der er helt afgørende for, at Aysegül kan fortsætte træningen. Tennisforeningen er relativt lille, har ikke administrativt ansatte, og det er svært for Laura at finde ud af, hvem hun skal tale med. Efter mange emails frem og tilbage lykkedes det heldigvis at få sendt en ansøgning afsted. Danmarks Idrætsforbund bevilger støtte til kontingentet, og Aysegül går til tennis hele forårssæsonen.

CASE: ADAM ER BEGYNDT TIL SKOLESPORT

Michael og Adam er brødre og går i 2. og 3. Klasse. De har begge to behov for at komme af med noget energi efter skoletid. Derfor taler kontaktpersonen Maria med deres mor om muligheden for at få en hånd til at finde fritidsaktiviteter til drengene. Hun er helt med på ideen. Den frivillige Julie besøger familien og taler med drengene og deres mor om, hvad de har lyst til at gå til. Drengene har meget svært ved at beslutte sig, og familien aflyser deres aftale med Julie et par gange. Til sidst lykkes det at komme af sted til karate med begge drenge. Det er kun Adam, der kaster sig ud i det, da Michael ikke har lyst alligevel. Adam prøver, men det er ikke noget for ham.

Guideforløbet bliver til sidst for udfordrende for Julie. Hun kan ikke rigtigt finde frem til en løsning sammen med familien og er ved at miste modet. Julie taler derfor med Maria, der tager over igen. På skolen kan man gå til skolesport i forlængelse af skoletiden. I stedet for at starte i en forening følger Maria nu Adam til skolesport en gang om ugen sammen med en gruppe fra hans klasse. Michael går stadig ikke til noget, men han har, efter et besøg med sin klasse i en taekwondoforening, måske fået smag for taekwondo. I så fald kommer ForeningsGuiderne på banen igen.

FREMTID – SÅDAN UDBREDES OG UDVIKLES METODEN

Metoden til et tæt og formaliseret samarbejde mellem frivillige og skoler breder i disse dage ud til flere ForeningsGuidegrupper i København. Her udvikles og tilpasses den, så den passer til de lokale behov og eksisterende samarbejdsrelationer.

På både Peder Lykke Skolen, Dyvekeskolen og Amager Fælled Skole er ForeningsGuiderne en del af en større indsats, hvor Kultur- og Fritidsforvaltningen bakker op om at styrke skolens samarbejde med det lokale kultur- og foreningsliv. I den nye skolereform, der trådte i kraft i august 2014, er dette beskrevet under afsnittet "Den Åbne Skole". For eksempel har en rollespilsforening bidraget til undervisningen i historie, klasser har sammen med frivillige oplevet enevældkunst på Statens Museum for Kunst, og en lokal håndboldforening har overtaget idrætsundervisningen i en periode og introduceret skolens børn til streethåndbold og streetkultur. Formålet med samarbejdet er, at skolens børn oplever og lærer gennem kultur- og fritidslivet og at flere af dem bliver aktive i deres fritid.

Der er et stort potentiale i, at kontaktpersoner og frivillige bliver en integreret del af Åben Skole-indsatsen. For eksempel kan frivillige gribe børnenes umiddelbare engagement i en aktivitet, de prøver af i skoletiden, og guide dem videre til en fritidsaktivitet. Eller de kan selv arrangere inspirerende kultur- og idrætsoplevelser for skolens børn i samarbejde med lærere og pædagoger. Der er spændende muligheder for et kreativt frivilligengagement.

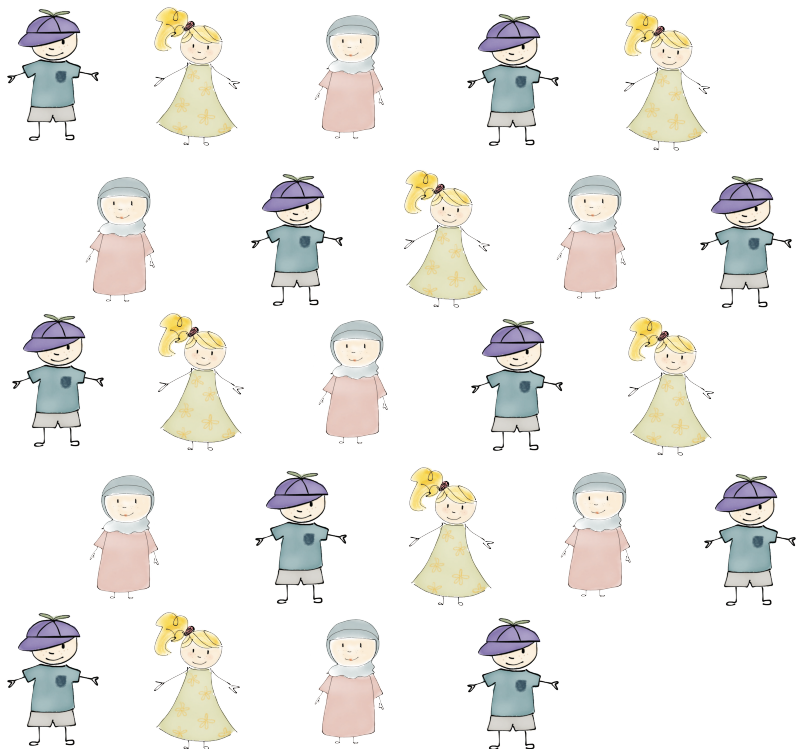
Disse muligheder vil vi afdække i projektet "Frivillighed og den Åbne Folkeskole". Projektet bygger videre på erfaringerne fra "ForeningsGuiderne – er skolesamarbejde" og er ligeledes støttet af Velfærds- og Forskningsfonden for Pædagoger.

PROJEKTET I TAL

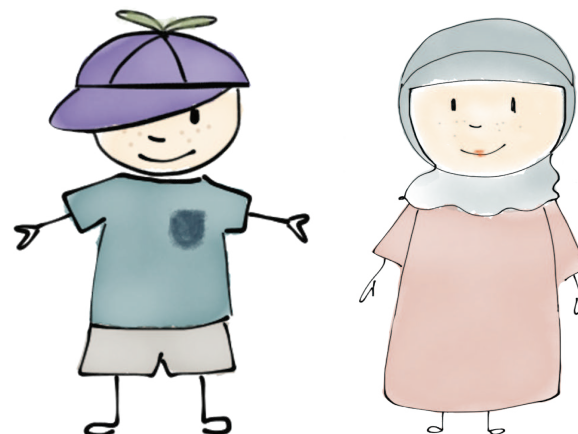
I alt er 37 børn fra de tre skoler blevet guidet af seks frivillige og en frivilligkoordinator. Ud af de 37 børn er:

*24 børn kommet i gang med en fritidsaktivitet.
Alle disse børn var stadig aktive ved forårssæsonens afslutning.*

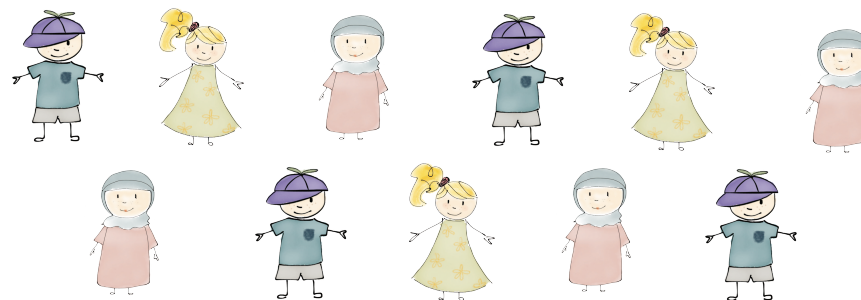

Ti familier har fået støtte til deres kontingent fra enten Danmarks Idrætsforbund eller Mødrehjælpen.

To børn og deres familier har været guidet af en frivillig, men er ikke kommet i gang med en aktivitet.

11 forløb er stadig i gang

INFORMATION OG INSPIRATION

I løbet af metodeudviklingen har vi udarbejdet et papir med gode råd til kommunikationen mellem skolekontakter og frivillige, herunder tavshedspligt. Dette kan rekvireres hos Kultur- og Fritidsforvaltningen, Skole og Fritid.

De frivillige arbejder med udgangspunkt i Frivillignets principper for det frivillige arbejde. Find principperne her: <http://www.frivillignet.dk/frivillig-i-dfh/som-frivillig/10-principper-for-frivilligt-arbejde/>

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte
Kultur- og Fritidsforvaltningen, Skole og Fritid -
Nyropsgade 1, 3. sal, 1602 København V
på skoleogfritid@kff.kk.dk

"Det er fedt at være med, når tingene lykkes. Det handler ikke kun om, hvor mange børn, der er kommet i gang, mere om hvilke børn det er"

Kontaktperson, Iben

"Det har været fantastisk at kunne følge med i deres succesoplevelser og at se den forskel, man som frivillig gør. At det giver børnene noget og at se, at "de vokser". Den ene bror er allerede rykket fra fjerdeholdet til førsteholdet, og pigen har også fået ros til håndbold"

Frivillig, Ayse

YASSINE, YOUSSEF OG MARIEM ER BEGYNDT TIL FODBOLD OG HÅNDBOLD

Yassine, Youssef og Mariem er søskende og går i 3. og 4. klasse på Peder Lykke Skolen. Yassine og Youssef er begyndt til fodbold. Mariem har gået til håndbold hele forårssæsonen, men har nu fundet ud af, at hun mere er en fodboldpige. De tre søskende kan i hvert fald noget med en bold. Yassine er allerede på førsteholdet, Youssef er andenholdets stjerne og Mariem blev udtaget til kamp allerede efter sin første træningsgang.

"Det er super godt for børnene, og det er super godt for mig. Børnene udvikler sig, når de får motion og kommunikerer med andre mennesker. Altså, for eksempel Yasin. Når han spiller fodbold, kommer han hjem og er glad. Han er dygtig til noget. Når han bliver ældre, er det også meget bedre, at han bruger sin tid på at træne, end at han ikke laver noget. Eller måske endda laver ballade".

Mor, Monia

"Det er en fornøjelse at blive modtaget så positivt af en familie, som jeg blev, da jeg ringede til Monia. Og så er det dejligt, når børnene er glade for at komme i gang. Jeg hørte fra hendes lærer, at Mariem havde råbt det ud i klassen, da hun kom i skole dagen efter - "jeg er begyndt at spille håndbold".

Skolekontakt, Iben

"Det har været så fedt at hjælpe og se, at det gør en forskel for børnene og familien. Det er dejligt, at de har været glade og taknemmelige".

Frivillig, Ayse

"Jeg kan godt lide fodbold, det er bare sjovt. Og så har jeg allerede vundet en Champions League for Kids pokal".

Yassine

*Velfærds- og
forskningsfonden
for Pædagoger*

Frivillignet
En del af Dansk Flygtningehjælp